

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci **žalobce: J.K., nar. „X“, bytem A. 459, P., proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 24.3.2014, č.j. KrÚ 20333/ODSH/2013-Sv,**

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Účastníci n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto usnesení označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný jako odvolací správní orgán podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“) rozhodl tak, že zrušil usnesení Obecního úřadu Hluboká ze dne 29.11.2013 vydané pod č.j. 390/2013 ve věci řízení o odstranění překážek z pozemní komunikace vedoucí po parc. č. 437/1 (po digitalizaci 437/10) v k.ú. Střítež u Skutče a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. V žalobě uvedl žalobce věcné námitky, kterými se však krajský soud z dále uvedených důvodů nemohl věcně zabývat.

Podle ust. § 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“) ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Žalované rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti. Pojem rozhodnutí ve smyslu výše citovaného ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je totiž nutné chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, a aby úkon správního orgánu byl přezkoumatelný v režimu § 65 odst. 1 s.ř.s, musí však naplňovat znaky v tomto ustanovení uvedené, přičemž nerozhoduje jeho označení (srov. rozsudek NSS ze dne 24.5.2006, č.j. 1Afs 147/2005-107). Ačkoliv je úkon žalovaného označen jako rozhodnutí, nesplňuje jeho znaky po stránce materiální, neboť se nedotýká veřejných subjektivních práv a povinností žalobce. Žalovaným rozhodnutím totiž žalovaný správní orgán pouze vrátil věc správnímu orgánu I. stupně, přičemž ten je povinen ve správním řízení dále pokračovat a vydat rozhodnutí, které je možné napadnout odvoláním, žalobce tak má možnost v takovém případě vyčerpat opravný prostředek. Předmětná věc tedy nadále zůstává ve sféře veřejné správy a bude o ní správními orgány znovu rozhodováno. Připustit soudní přezkum rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu by ve svém důsledku vedlo k popření principu subsidiarity soudní kontroly veřejné správy, na němž je mimo jiné založeno správní soudnictví. Z hlediska principu subsidiarity je třeba dodat, že tím není vyloučena soudní kontrola. Ta nicméně nastane až v okamžiku, kdy již nelze uplatňovat řádné opravné prostředky na úrovni veřejné správy, což ostatně stanoví § 68 písm. a) s.ř.s. (srov. rozsudek NSS ze dne 29.4.2010, č.j. 4Ads 42/2010-53). Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahu soudu do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek NSS ze dne 12.5.2005, č.j. 2Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 675/2005 ve Sb. rozhodnutí NSS). V dané věci, kdy žalovaným rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc tak byla vrácena tomuto správnímu orgánu k vydání rozhodnutí, bude moci žalobce nepochybně využít nejprve opravného prostředku proti novému rozhodnutí, a teprve poté, pokud využije svého práva na poskytnutí soudní ochrany ve správním soudnictví, bude se moci domáhat soudního přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu po vyčerpání opravného prostředku. Žalovaným rozhodnutím tak žalobce nemohl být krácen na svých právech ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a krajský soud musel žalobu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 68 písm. e) s.ř.s. a § 70 písm. a) s.ř.s., přičemž podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný; podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno a podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 12. června 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová